

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012117
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117012117.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému S. S. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 26. septembra 2018 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, zo dňa 3. júla 2018, sp.zn.2T/114/2017, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný S. S. s a o d s u d z u j e podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 3. júla 2018, sp.zn.2T/114/2017 bol obžalovaný S. S. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. skutkovom základe, že

že od presne nezisteného dňa, najneskôr od 12.03.2017 opakovane až do 30.06.2017 žiadal od poškodeného mal. S.N. narodeného XX.XX.XXXX, o ktorom vedel, že je ešte mladistvý a študent, vrátenie finančných prostriedkov vo výške 160,- Eur napriek tomu, že poškodenému žiadne finančné prostriedky nepožičal, pričom poškodeného kontaktoval telefonicky, prostredníctvom SMS správ, v ktorých mu viackrát napísal výhražný text a naznačil mu, že pokiaľ mu peniaze nevráti, tak mu ublíži a taktiež ho kontaktoval aj osobne, pričom v presne nezistený deň v apríli 2017 pred Supermarketom Kaufland v D. nad T., aby zdôraznil svoju hrozbu, udrel poškodeného päťou do líca a následne dňa 30.06.2017 o 11:58 hodine z presne nezisteného miesta kontaktoval telefonicky poškodeného, pričom mu uviedol, že ak mu nedá v dnešný deň peniaze, tak mu rozmláti hlavu bejzbalovou palicou, následne sa v ten istý deň s poškodeným stretol v D. nad T. a zaviezol ho k bytu jeho matky, odkiaľ mal poškodený pod hrozbou predchádzajúceho násillia zobrať notebook a tento predať v záložni a z neho vyplatiť požadované finančné prostriedky, avšak toto sa nestalo, nakoľko poškodený zavolať polícia, pričom za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1,2 písmeno c) Trestného zákona bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T 82/14 zo dňa

11.09.2014, právoplatný toho istého dňa, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, do 11.09.2019.

Za tento trestný čin bol obžalovaný S. S. odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. n/, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného z dôvodu nepoužitia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietol, že s úvahou súdu, ktorá ho viedla k uloženiu trestu odňatia slobody obžalovanému bez použitia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. sa nestotožňuje a argumenty pre nepoužitie § 38 ods. 5 Tr. zák. považuje za neopodstatnené. Prokurátor uviedol, že žiadnym z dôkazov produkovaných na hlavnom pojednávaní nebola preukázaná závislosť poškodeného na drogách. Jeho výsluchom bolo zistené, že poškodený bol občasným konzumentom marihuany, v malých dávkach a nepravidelnom užívaní, pričom na jeho údajnú závislosť poukazoval vo svojej výpovedi len obžalovaný S. S. a jeho priateľka J. J.. Obaja menovaní v snahe „vyvinenia“ obžalovaného sa snažili poškodeného spochybníť v tom smere, že majú vedomosť o tom, že konzumuje drogy. Svedok J. J. síce uviedol, že s poškodeným fajčil marihuanu, avšak viac sa k pravidelnosti a množstvu užívania marihuany poškodeným nevedel vyjadriť. Prokurátor je toho názoru, že takéto bližšie nešpecifikované tvrdenia svedkov ohľadom množstva a pravidelnosti užívania drog poškodeným, nemôžu byť zohľadnené v prospech ukladania trestu obžalovanému, pričom ostáva bez pochyb, že záver o tom, či je určitá osoba závislá na drogách alebo nie, môže vyriešiť len znalec po vyšetrení konkrétnej osoby. Len pre doplnenie uviedol, že konzumácia drog poškodeným je pre skutkové a právne závery predmetnej trestnej veci úplne irelevantná. K ďalším dôvodom, o ktoré okresný súd opiera svoj záver, je nezodpovedný prístup poškodeného Y. Q. k plneniu svojich finančných záväzkov, kde súd poukazuje na to, že poškodený mal mať viacero finančných záväzkov, ktoré nevrátil a inými slovami povedané mu dáva na zodpovednosť, že práve svojim laksným prístupom splateniu dlhu obžalovanému prispel k tomu, že obžalovaný nakoniec riešil vymoženie svojej pohľadávky protiprávnym konaním -vydieraním poškodeného. Súd poukazuje na bezdôvodné obohatenie poškodeného. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obžalovaný žiadnym dôkazom nepreukázal právny titul k vymáhaniu sumy (najskôr 160,-Eur, neskôr 120,-Eur) od poškodeného Y. Q., pretože mu preukázateľne žiadne peniaze nepožičal. Podľa produkovaných dôkazov suma 120,-Eur predstavovala finančnú čiastku, ktorá vznikla započítaním rôznych pôžičiek medzi viacerými osobami, medzi ktorými bola aj suma 50,-Eur, ktorú poškodený dlhoval svedkovi D. U.. Vykonané dôkazy preukázali, že poškodený Y. Q. nemal žiaden finančný záväzok voči obžalovanému S. S., a teda je plne irelevantné, či poškodený v minulosti mal pôžičky a či ich splatil a už vôbec nemožno hovoriť o bezdôvodnom obohatení poškodeného na úkor obžalovaného. Ďalej uviedol, že sám poškodený Y. Q. potvrdil, že je dlžný iba 50,-Eur D. U., ktorý požičanú sumu znížil na 30,-Eur. Žiadne iné pôžičky, o ktorých súd argumentuje neboli zistené. Zisťovanie dlhov poškodeného voči iným osobám je nakoniec pre skutkové a právne závery predmetnej trestnej veci opäť irelevantné. V súhrne je prokurátor toho názoru, že okresný súd celkom neopodstatnene spochybnil osobu poškodeného Y. Q. argumentmi ohľadne jeho závislosti na drogách, nezodpovednému zadlžovaniu a nesplácaniu dlhov, a tieto nedokázané skutočnosti nezákonne použil v prospech ukladania trestu obžalovanému S. S., ktorý je osobou jedenkrát súdne trestanou pre zločin lúpeže so zbraňou podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.09.2014, sp.zn.3T/82/2014, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu s probačným dohľadom 5 rokov, do 11.09.2019, a ktorý sa trestného činu- opakovaného zločinu dopustil na chránenej osobe- dieťať, študentovi, ktorý nemal žiaden príjem. Prokurátor je toho názoru, že nepoužitie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. okresným súdom pri ukladaní trestu obžalovanému bolo nezákonné. Ďalším pochybením okresného súdu pri ukladaní trestu odňatia slobody bolo prihliadnutie na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., teda, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Ako však vyplýva z vykonaného dokazovania, obžalovaný sa ku skutku od začatia trestného stíhania až do rozhodnutia okresného súdu nepriznal, trestnú činnosť popieral a teda žiadnym spôsobom neprispel k objasneniu trestnej činnosti a svojim prístupom jednoznačne nenapomáhal príslušným orgánom.

Aplikáciu ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák. preto prokurátor považuje za nezákonnú. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby upravenej podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný a ani jeho obhajca do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu, bližšie písomne nevyjadрили.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor navrhol rozhodnúť v súlade s petítom odvolania prokurátora okresnej prokuratúry.

Obhajca obžalovaného a obžalovaný na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu obžalovaného ako aj osobu poškodeného a samotné špecifiká tohto prípadu odvolanie prokurátora ako ne dôvodné zamietnuť. Obžalovaný v závere ešte dodal, že ľutuje toho čo sa stalo. On nemal v úmysle niekoho vydierať alebo niekomu blížiť, pričom chcel naspäť len to, čo požičal.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 26. septembra 2018 na podklade podaného odvolania prokurátorom pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 06. augusta 2018, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len výrokov o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli napadnuté odvolaním a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, pochybil vo výroku o treste, pretože takto uložený trest obžalovanému okresným súdom je uložený v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona a je neprimerane mierny.

Obžalovaný S. S. bol uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za ktorý je stanovená v § 189 ods. 2 Tr. zák. trestná sadzba trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 4 roky a s hornou hranicou vo výmere 10 rokov. Obžalovaný S. S. iného násilím a hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe- dieťaťi.

Krajský súd z odpisu z registra trestov na obžalovaného S. S. ako aj z rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.09.2014, sp.zn.3T/82/2014 a trestného spisu Okresného súdu Trenčín, sp.zn.3T/82/2014 zistil, že obžalovaný S. S. bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.09.2014, sp.zn.3T/82/2014 (právoplatným dňa 11.09.2014) uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, a to do 11.09.2019. Vzhľadom ku skutočnosti, že aj v predmetnej trestnej veci bol obžalovaný S. S. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pri správnom postupe okresný súd mal pri ukladaní druhu a výmery trestu aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. V zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Okresný súd pri správnom postupe vychádzajúc z dolnej a hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej v § 189 ods. 2 Tr. zák. (s dolnou hranicou vo výmere 4 roky a s hornou hranicou vo výmere 10 rokov) mal po úprave trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 38 ods. 5 Tr. zák. ukladať

obžalovanému trest odňatia slobody v rozmedzí sadzieb od 7 rokov do 10 rokov (výpočet: 10 rokov - 4 roky = 6 rokov; 6 rokov : 2 = 3 roky; zvýšenie dolnej hranice o 1, 4 roky + 3 roky = 7 rokov).

Krajský súd ďalej dospel k záveru, že vzhľadom na povahu, charakter a závažnosť uvedeného trestného činu je podľa záveru odvolacieho súdu trest uložený obžalovanému okresným súdom, trestom neprimerane miernym, ktorý dostatočne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a nemôže splniť účel predpokladaný v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák., t. j. zabezpečiť dôslednú ochranu spoločnosti pred páchatel'om zabránením mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov.

Je však potrebné uviesť, že už okresný súd správne zistil, že v predmetnej trestnej veci nie je možné uložiť obžalovanému podmienený trest odňatia slobody, nakoľko tomu bráni ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., keďže sa dopustil úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom.

Odvolací súd na rozdiel od okresného súdu pri ukladaní trestu nezistil u obžalovaného ani jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák. Odvolací súd poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. obžalovanému nepriznal, nakoľko zo spisového materiálu nevyplýva, že by obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Na druhej strane zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený, na ktorú však pre aplikovanie ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. neprihliadol.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu, odvolací súd rovnako ako okresný súd z odpisu z registra trestov na obžalovaného zistil, že obžalovaný S. S. bol v minulosti 1-krát súdne trestaný, a to pre zločin lúpeže so zbraňou podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp.zn.3T/82/2014 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s probačným dohľadom s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom za súčasného uloženia obmedzení v zmysle § 51 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Z evidencie priestupkov na obžalovaného, odvolací súd ďalej zistil, že obžalovaný bol 5-krát priestupkovo postihnutý prevažne pre priestupky v cestnej premávke. Z miesta bydliska je hodnotený pozitívne.

Odvolací súd ďalej zistil, že v predmetnej trestnej veci sú u obžalovaného S. S. splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatel'ovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatel'a, už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatel'ov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'ov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatel'a preto trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia.

Za pomery páchatel'a (v podstate za pomery osobitného zreteľa) treba považovať rodinné a osobné pomery, ktoré sú v stave u každého páchatel'a pri uložení trestu vyvolať osobitne citelný dopad. V podstate ide o pomery (rodinné, osobné), ktoré existujú nie v čase páchania činu, ale v čase ukladania trestu a za takéto pomery páchatel'a treba považovať predovšetkým narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu a skutočnú odkázanosť viacerých osôb na príjem zo zárobkovej činnosti páchatel'a. Okolnosťami prípadu z hľadiska použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. sú všetky skutočnosti, ktoré

majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možností nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu, pričom medzi takéto skutočnosti by bolo možné zaradiť napr. spáchanie trestného činu pod tlakom závislosti alebo podriadenosti, spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, či pod vplyvom ťaživých rodinných pomerov, ktoré si páchatel' nezavinil sám. Za okolnosti prípadu, ktoré by si zasluhovali osobitnú pozornosť a ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., možno teda v niektorých prípadoch považovať aj viac významných pohľadujúcich okolností, medzi nimi z hľadiska možností nápravy páchatel'a aj jeho priznanie sa k trestnému činu a jeho úprimné oľutovanie, pritom pri nedostatku priťažujúcich okolností.

Odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnej trestnej veci sú dané podmienky na aplikovanie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný S. S. sa dopustil predmetného trestného činu prevažne prostredníctvom elektronickej komunikácie, a to cez sms správy, pričom z celkového množstva zaslaných sms správ zo strany obžalovaného poškodenému možno hodnotiť 7 správ tak, že majú výhražný charakter. Taktiež odvolací súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný v mesiaci apríl 2017 pri osobnom stretnutí síce pôsobil na poškodeného fyzickým násilím, ale nespôsobil mu vážnejšie poranenia. Taktiež odvolací súd prihliadol na isté nezodpovedné správanie poškodeného, ktorý dlh obžalovanému na prvotné vyzvania nevrátil a tento dlh dlhodobo nevracal a nevrátil. Táto skutočnosť na druhej strane obžalovaného neopravňovala na to, aby dlh od poškodeného vymáhal akýmkoľvek násilným spôsobom. Taktiež odvolací súd uvádza, že v osobe obžalovaného ide o mladého človeka, pričom treba podotknúť, že u neho do úvahy prichádza premena podmieneného trestu na trest nepodmienečný v predchádzajúcej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn.3T/82/2014.

Odvolací súd preto na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozsudkom rozhodol tak, že obžalovanému S. uložil podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne. Takto uložený nepodmienečný trest podľa záverov odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanovených pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, ako aj zisteným pomerom obžalovaného a možnostiam nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.